

Staddajaure, sjö, Jokk-
mokks sn ö. tq, Nb. 1.
Gn 12 b 2:9

Städdä - jau ēē

"Städdä" = stadigvarande
(gissning), emedan hjordarna
ständigt varit här.

H. Grundström 1931

M. L. 1967